

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากในปัจจุบัน เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารรวมถึงเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์มีการพัฒนาก้าวหน้าไปอย่างมาก เครือข่ายการส่งผ่านข้อมูลสารสนเทศหรืออินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายการติดต่อที่ไร้พรมแดน ความเป็นอิสระ ไม่อยู่ภายใต้การควบคุมขององค์กรใดองค์กรหนึ่งโดยเฉพาะ จึงทำให้ประชาชนสามารถติดต่อ สื่อสาร และเข้าถึงข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้อย่างสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น นับว่าเป็นเทคโนโลยีที่มีคุณประโยชน์ต่อสังคมอย่างมาก แต่ในขณะเดียวกันหากมีการนำเทคโนโลยีดังกล่าวไปใช้ในทางที่ไม่เหมาะสม ก็จะทำให้เกิดโทษซึ่งเป็นภัยต่อสังคมส่วนรวมทั้งในแง่ของความเสียหายที่เกิดขึ้นและผลกระทบที่สังคมส่วนรวมจะได้รับ

จากการศึกษาข้อมูลการประกอบอาชญากรรม พบว่า ในปัจจุบัน มีการกระทำความผิดอาญาเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์เป็นจำนวนมากและเกิดขึ้นในหลายรูปแบบ ทั้งในส่วนที่กระทำต่อระบบคอมพิวเตอร์ ข้อมูลคอมพิวเตอร์และการใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด ซึ่งการกระทำความผิดดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายต่อสังคมส่วนรวมเป็นอย่างมาก จึงเกิดแนวคิดในการปฏิรูปกฎหมายที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อรักษาผลประโยชน์ของประเทศขึ้นในปี พ.ศ. 2541 โดยเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2541 คณะรัฐมนตรีได้มีเห็นชอบให้คณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ ดำเนินโครงการพัฒนากฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่เสนอโดยกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม และมีศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (เนคเทค) ซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช) กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ทำหน้าที่เป็นเลขานุการในการดำเนินการศึกษา หาข้อมูลในการยกร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ. ศ. ซึ่งคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติได้ให้ความเห็นชอบกับร่างดังกล่าว เมื่อธันวาคม พ. ศ. 2543 จากนั้นร่างดังกล่าวก็ได้เข้าสู่การตรวจพิจารณาจากคณะกรรมการกฤษฎีกา และได้รับการนำเสนอเข้าสู่สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในปลายปี พ. ศ. 2549 จนผ่านการเห็นชอบจากสภานิติบัญญัติ และมีการประกาศลง

ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน พ. ศ. 2550 โดยกำหนดให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 18 กรกฎาคม 2550 เป็นต้นมา

แต่อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาวิจัยพบว่า แม้จะมีพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ. ศ. 2550 ออกมาใช้บังคับแล้วก็ตาม การกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ก็มิได้ลดน้อยลง แต่กลับมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ และยังมีการพัฒนารูปแบบของการกระทำความผิดเพิ่มขึ้นอีกหลายลักษณะ ในทางตรงกันข้าม การดำเนินคดีก็น้อยลง วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงมุ่งศึกษาถึงความบกพร่องของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ. ศ. 2550 ในส่วนของกฎหมายสารบัญญัติที่มีความไม่ชัดเจนทำให้เกิดปัญหาในการตีความ อีกทั้งยังไม่ครอบคลุมถึงการกระทำความผิดในรูปแบบต่างๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งข้อบกพร่องทั้งหมดล้วนเป็นปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว รวมทั้งศึกษาถึงมาตรการทางกฎหมายและมาตรการทางด้านอื่นๆ ของนานาอารยประเทศ เพื่อนำมากำหนดแนวทางในการปรับปรุง แก้ไขพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น กล่าวคือ สามารถป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ให้ลดน้อยลงได้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงปัญหา อุปสรรค ข้อขัดข้องต่างๆจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ. ศ. 2550
2. เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายและมาตรการทางด้านอื่นๆของนานาอารยประเทศอันนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่างๆที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ. ศ. 2550
3. เพื่อศึกษาวิเคราะห์หาแนวทางและวิธีการในการปรับปรุงและแก้ไขพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ. ศ. 2550 ให้สามารถบังคับใช้และจัดการกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 สมมุติฐานของการศึกษาวิจัย

พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 ยังมีข้อบกพร่องในส่วนเนื้อหาทางด้านสารบัญญัติ ในด้านการแปลความ ตีความ และการนำไปบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้กฎหมายดังกล่าวสามารถบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะศึกษาถึงข้อบกพร่องของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ในส่วนที่เป็นกฎหมายสารบัญญัติ อันเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหา อุปสรรค ข้อขัดข้องในการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว นอกจากนี้ก็ยังคงศึกษามาตรการทางกฎหมายและมาตรการทางด้านอื่นๆของนานาอารยประเทศเพื่อแสวงหาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกำหนดมาตรการอื่นๆเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.5 วิธีดำเนินการวิจัย

เป็นแบบการวิจัยเอกสาร โดยการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะได้จากหนังสือ บทความ วารสาร รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ รายงานการสัมมนา รายงานการประชุม และข้อมูลจากเครือข่ายคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตทั้งของไทยและต่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีการสอบถามทัศนคติในการปฏิบัติงานจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้พิพากษา และผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบว่าพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ. ศ. 2550 สามารถนำมาบังคับใช้และจัดการกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอหรือไม่
2. ทำให้ทราบถึงปัญหา อุปสรรค ข้อขัดข้องในการปฏิบัติงานของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ. ศ. 2550
3. ทำให้ทราบถึงมาตรการทางกฎหมายและมาตรการทางด้านอื่นๆของนานาอารยประเทศที่นำมาบังคับใช้และจัดการกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ เพื่อนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น